

สถานการณ์สมมุติ 2: แคลร์—ความพยายามของฉัน เพียงพอที่จะทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงขอจากฉันหรือไม่? (ยอห์น 6:5–14)

คู่มือเซมินารีพันธสัญญาใหม่

เมื่อพระเยซูและสานุศิษย์ของพระองค์เห็นฝูงชนเข้ามาใกล้ สานุศิษย์เกรงว่าจะมีอาหารไม่เพียงพอให้ทุกคน

ศึกษาเรื่องราวพระเยซูทรงเลี้ยงคน 5,000 คนใน ยอห์น 6:5–14 โดยมองหาและทำเครื่องหมายหลักฐานถึงหลักธรรมนี้: **เมื่อเราถวายทั้งหมดที่เรามีแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์จะทรงขยายความพยายามของเราเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของพระองค์**

- ท่านพบอะไรในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่สนับสนุนหลักธรรมนี้?
- ท่านคิดว่าบรรดาสานุศิษย์หรือเด็กหนุ่มรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาถวายได้เมื่อเทียบกับสิ่งที่ต้องการ?

อ่านคำกล่าวต่อไปของซิสเตอร์มิเชลล์ ดี. แครก ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ:

ท่านเคยรู้สึกหรือไม่ว่าพรสวรรค์และของประทานของท่านมีไม่พอกับงาน? ดิฉันเคย แต่ดิฉันกับท่านถวายสิ่งที่มีแด่พระคริสต์ได้ พระองค์จะทรงขยายความพยายามของเรา สิ่งที่ท่านต้องถวายมีมากเกินไป—แม้ท่านมีความเปราะบางและความอ่อนแออย่างมนุษย์—ถ้า ท่านพึ่งพาพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้า (มิเชลล์ ดี. แครก, “ความไม่พอใจอย่างพระเจ้า,” *เลียวโซนา*, พ.ย. 2018, 54)

- มีวิธีใดบ้างที่เราจะ “ถวายสิ่งที่มีแด่พระคริสต์” ได้?
- ท่านเรียนรู้อะไรจากรายการที่พระเยซูทรงเลี้ยงคน 5,000 คนซึ่งอาจช่วยใครบางคนที่กำลังกลัวสิ่งที่พวกเขาให้ได้นั้นไม่เพียงพอ?

ขณะท่านเตรียมแบ่งปันสิ่งที่ท่านเรียนรู้ให้หนักถึงตัวอย่างจากชีวิตท่านหรือชีวิตของผู้อื่นเมื่อท่านเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงขยายความพยายามของใครบางคนในการทำงานของพระองค์ให้สำเร็จ